

POSTANOWIENIE

Dnia 22 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z wniosku Z. G. i U. G.
przy uczestnictwie Spółdzielni Mieszkaniowej "Ś." w K. i S. J.
o wpis w księdze wieczystej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 22 marca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy Z. G.
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 28 lipca 2015 r., sygn. akt II Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 lipca 2015 r. Sąd Okręgowy w K. oddalił apelację wnioskodawcy Z. G. od postanowienia Sądu pierwszej instancji oddalającego jego wniosek oraz wniosek U. G. o wykreślenie ich jako użytkowników wieczystych z określonej księgi wieczystej i wpisanie w to miejsce Spółdzielni Mieszkaniowej „Ś.” w K. oraz wykreślenie ostrzeżenia o niezgodności treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym. Jak podstawę wniosku wskazali wyrok stwierdzający nieważność umowy przeniesienia prawa użytkowania wieczystego gruntu i własności budynku zawartej między Spółdzielnią „Ś.” a wnioskodawcami.

Sąd Apelacyjny stwierdził, że wnioskodawca nie był legitymowany do złożenia wniosku o wpis, gdyż w dacie złożenia wniosku nie był żadną

z osób wskazanych w art. 626² § 5 k.p.c. ani nie był już ujawniony w księdze wieczystej, bowiem uwzględniony został wcześniej złożony wniosek S. J. o wykreślenie wnioskodawców jako użytkowników wieczystych i wpisanie jego w to miejsce jako nabywcy licytacyjnego nieruchomości na podstawie prawomocnego postanowienia Sądu.

W skardze kasacyjnej wnioskodawca, jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazał przesłanki przedsądu przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c.

W ramach pierwszej przesłanki przedstawił trzy pytania: pierwsze odnoszące się do kwestii, czy rozpoznając wniosek o wpis i badając treść księgi wieczystej zgodnie z art. 626⁸ § 2 k.p.c. sąd może pominąć dokumenty zawarte w aktach tej księgi, potwierdzające uprawnienie podmiotu składającego wniosek o wpis. Drugie dotyczące kwestii, czy podmioty nieujawnione w odpisie księgi wieczystej, a dysponujące dokumentem stanowiącym podstawę wpisu mogą być zaliczone do osób uprawnionych w świetle art. 626² § 5 k.p.c., jeżeli ich legitymacja wynika z treści księgi wieczystej. I trzecie dotyczące kwestii, czy przy rozpoznaniu wniosku o wpis sąd jest związany z mocy art. 365 k.p.c. orzeczeniem znajdującym się w aktach księgi wieczystej.

Uzasadniając oczywistą zasadność skargi kasacyjnej powołał się na niezrealizowanie przez Sąd funkcji rozpoznawczej i kontrolnej przez pominięcie wyroku stwierdzającego nieważność umowy użytkowania wieczystego ustanowionego przez Spółdzielnię Mieszkaniową na rzecz wnioskodawców, skutkującą niedopuszczalnością wydania postanowienia o przysądzeniu użytkowania wieczystego nieruchomości na rzecz nabywcy licytacyjnego Sylwestra Jasińskiego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przedstawione pytania nie są zagadnieniami prawnymi w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., bowiem skarżący nie tylko nie sformułował ich jako abstrakcyjnych pytań prawnych o ogólnym, uniwersalnym charakterze, dotyczących istotnych i poważnych kwestii prawnych, lecz nie przedstawił także pogłębionego wyводу jurydycznego wykazującego występujące na ich tle kontrowersje

i rozbieżne oceny prawne, nie przedstawił argumentów wykazujących wadliwość stanowiska Sądu drugiej instancji oraz nie wskazał jakie, jego zdaniem, powinno być rozstrzygnięcie tych zagadnień. Nie wykazał też, że mają one tak poważny charakter, iż wymagają zajęcia stanowiska przez Sąd Najwyższy ze względu na jego funkcje publiczne kształtowania orzecznictwa sądowego (porównaj między innymi postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r. II CZ 35/01, OSNC 2002/1/11, z dnia 7 czerwca 2005 r. V CSK 3/05 i z dnia 13 lipca 2007 r. III CSK 180/07).

Skarżący nie wykazał też, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., gdyż nie wykazał, że Sąd Okręgowy naruszył prawo w sposób kwalifikowany, oczywisty, widoczny od razu, bez potrzeby głębszej analizy i w wyniku tego wydał oczywiście wadliwe orzeczenie (porównaj między innymi postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2002 r. I PKN 34/01, OSNP 2004/6/100, z dnia 10 stycznia 2003 r. V CZ 187/02, OSNC 2004/3/49 i z dnia 7 grudnia 2011 r. V CSK 113/11, nie publ.).

W istocie rzeczy uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania sprowadza się do próby zakwestionowania trafności udzielenia przybicia nabywcy licytacyjnemu przedmiotowej nieruchomości i wpisania go na tej podstawie do księgi wieczystej jako użytkownika wieczystego w miejsce wnioskodawców, co jest oczywiście nieskuteczne w postępowaniu wieczystoksięgowym.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie znajdując też okoliczności, które w ramach przedsądu obowiązany jest brać pod uwagę z urzędu.

jw

[l.n]